

Barbora
Belanská

S. ex



MARENČIN PT



S.EX

© Barbora Belanská, 2020
© Marenčin PT, spol. s r. o., Bratislava, 2020
Jelenia 6, 811 05 Bratislava
marenčin@marenčin.sk www.marenčin.sk
Cover © Marenčin Media, 2020
Cover illustration © Nataša Apfelová
Illustrations © Nataša Apfelová, 2020
Design © Marta Blehová, 2020
844. publikácia, 1. vydanie

ISBN 978-80-569-0661-3 (viaz.)
ISBN 978-80-569-0662-0 (ePDF)
ISBN 978-80-569-0663-7 (ePub)

Barbora Belanská

S.EX

MARENČINPT



Láska z baru

Mesto blikalo ako o život. Ruch, vône a hudba z barov namiešali pôsobivý letný kokteíl. Každá bunka jej tela oživala a pýtala sa tancovať. Možno to bolo vínom a možno len jej južanským temperamentom. Zdrapila kamošku za lakeť a vtiahla ju do karaoke baru. Nenávidela spev, ale milovala zábavu. Pozorovať, ako tí ľudia nevedia spievať a myslia si, že vyhrali Superstar. Ako alkohol rozväzuje jazyk a aj tí najzarytejší introverti odrazu pustia svojho draka z väzenia. Ako ženy, ktoré chcú upútať za každú cenu pozornosť, strašne prestrelia a strápňujú sa. Toto zbožňovala. Odhalené duše, zahodené egá, narušené morálne zásady. Alkohol má moc s tým všetkým čarovať. Na druhý deň len málokto neľutuje, že sa tak opustil.

V ten večer jej bolo nezvyčajne veselo. Dostala v práci extra odmeny, ktoré boli jej jedinou motiváciou ešte trochu vydržať v tej fabrike na ľudí a rozhodla sa, že svoju nezlomnú pevnú vôľu oslávi vo veľkom štýle. Drahá večera, drahé drinky, povymetané štyri nóbl bary. Oslavovala život s najlepšou kamarátkou, ktorej sa v práci tiež mimoriadne pošťastilo. Silná dvojka.

Raz sa im však podarila aj trojka, to však patrí do celkom iného príbehu. Po polnoci z dier vychádzali zombíci. Lepili sa na nich pochybní týpci, na ktorých nemali najmenšiu náladu. Samé trosky alebo namyslení frajeri, čo sa hrali na bossov. Rehotali sa a s vervou vleteli do karaoke baru. Práve tam akási na mol opitá bloncka spievala Dancing Queen, keď sa jej zrazu podlomili kolená a s noblesou zrachotila na zem.

„Yes! Práve včas!“ zvierkla od šťastia a zamierila si objednať si mojito.

Sotva sa však stihla nadýchnuť, do jej alkoholového dychu vošiel drzý chlap.

„Dámy, smiem vás pozvať?“ zaškeril sa od ucha k uchu. Pozornosť venoval najmä jej, ale bol natoľko vychovaný džentlmen, že sa snažil byť veľmi zdvorilý k obom. Nebol zlý, ani vtieravý, ibaže ona bola pripitá, a tak mu nevenovala patričnú pozornosť. Bol však výnimočne fajn, z celého večera jediná svetlá výnimka.

„Jasneeeeeee,“ odpovedala rozšafne, hoci inokedy by rázne odmietla. Nevnucoval sa, ale nemala v ten večer na vykecávačky s chlapmi náladu. Chcela si len užiť život. Ale ten chlap sa jej zdal milý a po toľkých nápojoch jej pripomínal herca, na ktorého meno si nevedela spomenúť. Úplne jej stačilo, že stojí vedľa nej a je na ňu milý.

„Kokos, vyzeráš ako ten, vieš kto, taký herec, čo furt hral len striptérov,“ snažila sa rozpamätať. Snažil sa uhádnuť a schválne triafal vedľa, aby ju pobavil. Humor bol to, čo na ňu zaberalo. Medzitým si všimla, že kamoška prebrala mikrofón a vtedy začala párty, o ktorej barman pri záverečnej vyhlásil, že takú ešte neza-